

Dona nobis spū rituaia abūde tribuit. Vel: a p̄cesse. i. magi p̄ficere & seipis meliores fieri. b Hereticū bo. Hereticū ē q̄ p̄ x̄ba legis legē ipugnat p̄ p̄ziū enī sensum astruit ex x̄bis legis p̄trauta tē mētis sue le/ gis auctozitate cōfirmet q̄ vitā di sū: q̄ frequē tius correat ex ercitatōes es/ sent ad malum. c Propozio iu dicio se dānat q̄ errozē laudat & veritatē vitu perat. d Te nā legis p̄. rē. Hoc dicit: non quia peritior sit apollo s̄ q̄ bu/ lus p̄fessionis erat in synago/ ga. e Apol/ lo. Eps fuit co/ rinthioz: q̄ p̄p̄ seditionem cōci tarā aduerum se a pseudo apo stolis discede/ rat cuz cēna so/ cio suo ad tituz crentem ep̄m. Sed corinthijs tā sedatis p̄ epi stolas Pauli mandatar titoz: vt p̄iusq̄ veniat nicopolī p̄mit/ tat eos ita solli cite: vt nihil in viatico illis de sit. f At nihil rē. Ideo iubet s̄p̄ illis neces sarios dari: qz dignū erat vt q̄ spūalia trade/ bāt nō illis de/ essent carnalia. g Dile/ moni colos/ senti: q̄ nulla ecclesiasti ce ministratiōis p̄dit: erat digni tates: s̄ vir lau/ dabilis i plebe familiares lras mittit ap̄s pro onesimo seruo eius q̄ cū dāno ei? fugerat: sed ab ap̄o audito euāgelio bapri car? ē cui r veni am dep̄cat apo stolos scribens & roma d̄ carce/ re. Et

a s̄ mudo p̄ carnē. s̄ v̄ nobis p̄ fidē. s̄ apparuit. i. gnitas & humanitas apparuit sal/ uatoris n̄ri dei. b No ex opib? iusti/ cie que fecim? nos: s̄ fm suā mise/ ricordiā saluos nos fec: p̄ lauācrū regenerationis & r̄nouatiōis spū ritussācti: quē effudit in nōs abū/ de p̄ iesum x̄pm saluatorē nostrū: ut iustificati gratia ip̄ius heredes sim? fm sp̄m vite eterne. Fidelis mare: vt curēt p̄esse bonis opibus q̄ credūt deo. hēc sunt bona & vti/ lia hōib? t̄ Stultas autē quēstioes & genealogias & cōtētiōes & pu/ gnas legis deuita: Sūt enī inuti/ les et vane. t̄ Hereticū hoīem post primā & secūdā correptionē de/ uita: sciēs qz subuersus ē q̄ eiusmo di est: & delinquit cū sit p̄prio iudi cio condēnat. Cū misero ad te ar/ theman aut tychiū: festinā ad me venire nicopolim. Ibi eniz statui hyemare: cēnā legisperitū & apollo sollicite p̄mitte: vt nihil illis desit. Discāt autē & n̄ri bonis opib? p̄esse ad vsus necessarios: vt nō sint ifru ctuosi. Salutat te q̄ mecū sūt oēs. Saluta eos q̄ nos amāt i fide. Ora dei cū oib? vob amē. Ep̄la pau li ad Titū finit. Argumētū i epi stolā ad Philemonē incipit. Philemoni familiares lit/ teras facit p̄ onesimo ser/ uo ei? scribens ei ab vrbe roma de carcere per sup̄scriptuz

tu post suā cōuersionē ad quē vocati sūt vt sint heredes vi te eterne: & hoc ex mera dei grā & benignitate: p̄pter qd̄ be nigni alij etiā infidelib? debēt eē: maxime p̄cipib? q̄ntū pōt fieri fm deū: & hoc est qd̄ dicit: Cū autē bēni. & hu. ap/ paruit rē. humanitas i ei? natiuitate: benignitas autē i suā cōuersione. a No ex opibus iu. q̄ fecim? nos. cū esse/ mus p̄tōres. b Sed fm suā mise. rē. salus enī eterna excedit totaliter facultatē nature hūane: p̄pter qd̄ nō pōt eā attingere nisi ex largitate diuine misericordie. c Per lauācrū regenerationis. i. bap̄tismi: q̄ est spūalis genera/ tio: Joh. iij. Nisi q̄s renat? fuerit ex aqua & spūsancto nōi pōt introire in regnū dei. d Et renouatiōis spūsancti. spūs enī sc̄tus i bap̄tismo dat? terminat vitā veterē q̄ fuit sub p̄tō: & inchoat nouā q̄ est in grā. e Quē effudit in nos abūde. ad deletionē oīm p̄tōz & copiā virtutū. f Per iesū x̄pm. ex cui? passiōe habet efficacā bap̄tismi sac̄m. g At iustificati grā ip̄ius: qui facit nos dei filios adoptiuos: & p̄p̄s: h Heredes sim? fm spem vite eter/ ne. in p̄ti: & in futuro erim? fm rem. l Fidelis. Nic ex di etis inferē cōclusio. i. q̄ tit? de hac spe vite eterne infoamet suos subditos: & deuitet doctrinā inutilē & curiosam. dicit igif: Fidelis sermo ē. i. q̄ sim? heredes fm spem vite eter/ ne. k Et de his volo te cōfirmare subditos tuos. est enī spes ista anchora aīe: tenēs eā imobilē i bono sicut ancho/ ra materialis nauē i maris: s̄ i hoc est differētia: qz ancho/ ra materialis figit deozsū i maris fundo. hec autē figit sur/ sum in celo. iō dicit Heb. vj. Fortissimū solatiū habeam? q̄ cōfugim? ad tenēdā p̄positā spem quā sicut anchorā ha/ bem? aīe tutā ac firmā: & incedēt vsqz ad interiora vela/ minis. i. ad secreta celestia q̄ sūt nobis velata. l Et curēt bonis opib? p̄esse. i. vt sint de p̄zimis i opibus bonis. m hēc. s̄. documēta sūt bona rē. n Stultas autē quēsti/ ones. i. irracionabiles. o Et genealogias. i. falsas p̄ q̄ pseudo apli n̄tebāt ostēdere iesū naq̄renū de dauid non descēdisse: sicut dicitū ē. s̄. j. ad Timo. j. p̄ Et cōtētiōes. verbosas. q̄ Et pugnas legis inutilēs. p̄ q̄s allq̄ n̄te/ ban? falsū intellectū. p̄ducere. iō subdit: r Sunt enī it ntilēs. i. sine fructu. s Et vane. i. falsē. t Hereticū. Nic ostendit qualiter titus & subditi sui se debēt habere erga hereticos. d. Hereticū hoīem: qui recepit fidē catholica & postea corruptū eā. y Post vnā. i. primā co modo loquē di quo dicit Hē. j. Factū est vespere & mane dies vn? .i. prim? . r Et secūdā correptionē deuita. & facias ab alijs deuitari: ne p̄ eū inficiant alij. y Sciens qz subuersus est. absqz reditu & hoc de cōi cursu. z Cū sit p̄prio iudi cio cōdēnat. nā fidē quā recepit vt verā impugnat vt fal/ sam a Cū misero. hēc est vltima ps hui? ep̄le que dicit cōclusio ei? in qua p̄tito mādāt & eū salutat d. Cū misero ad te arthemā aut tychiū: ad regēdū in absentia tua po/ pulū tuū. b Festina ad me venire nicopolim rē. qz p̄po nēbat ibi manere p̄ aliquod spaciū t̄pis. iō. p̄tito manda/ bat vt illo t̄pis spacio posset eū pleni? informare de ecclesi astica disciplina. c Zenam legispe. & apol. sol. p̄mitte. i. p̄iusq̄ ad me venias remitte. ita sollicitē. p̄uidēdo eis de necessarijs. d At nihil illis desit. in via. erat enī apollo ep̄us corinthioz: s̄ p̄pter seditionē aduerfū se cōcitātā p̄ pseudo ap̄os discesserat cū cēno socio suo: venēs ad titū crentem ep̄m: sed sedatis corinthijs p̄ ep̄las pauli mādā uit titoz vt p̄iusq̄ veniret nicopolim ad eū remitteret eos decēter. Q̄ aut p̄zi? noiat cēnā: & dicit eū legisperitū: nō ē ex eo q̄ esset maior vel peritior: s̄ qz dignitas ep̄alis ip̄ius apollo & ei? sciētia erāt note & famose: nō sic autē alteri?. iō p̄zius ip̄m noiant & peritū exp̄st̄: ne cura p̄uisionis cir/ ca eū negligeret: & si querat vñ fieret ista. p̄uissio. r̄ndit. d. e Discāt autē & n̄ri. i. cretēs vob subditi. f Bonis ope rib? p̄esse. i. insistere. i. ministrādo doctorib?. g Ad vsus ne. nō sup̄fluos. h At nō sint in. & sic ercīdant & in ignē mittant: sic arbor ifructuosa: P̄att̄. vj. Dis arbor q̄ nō facit fructū bonū ercīdet & i ignē mittet. i Salutat te. Cōsequēter salutat eū ex pte socioz d. Salutat te q̄ mecū sūt oēs. quozū noia tacet. p̄pter b̄zuitatē. k Saluta eos q̄ nos amāt i fide. i. fideliter & nō fite. Cōsequēter salutat eos generaliter. d. l Gratia dei. que est arra vite beate. m Cū oibus vobis. sup̄ple st. Amen. In ca. iij. vbi d̄r in postil. Stultas aut quēstiones. Additio. Quid itelligat p̄ b̄ qd̄ d̄r: Stultas aut quēstiones & genealogias dicitū fuit in additioe. s̄. ad Timo. j. rē.

24. q. 1. q. dignior. 2. q. 3. c. dixit aplo. 26. q. 5. c. epi. in prima.

D

re. Et iterio apli iplozare ve nia onesimo apu d philemo ne. Modus tal est: pta salu tat illu cu yroze r filio: dein de agit gras deo d bonis co ru comedās fidei r charitatē eoz: postea philemonē obse crat cū ei ipare posset: vt one simo parcat r gras deo agat q talē illū recepti vt nō serūū estimer: s; dilectissimū fratē ac deinde dicit vt parcat sibi hospitii sperati ad ipm ire.

Epistola Pauli ad phile monē incipit. Ca. I

Paulus vincit. Ad dicit apls qd ē no/ mit dignitat: s; vin ctus qd ē nomē hu militatis: qz nō ipar s orat. Est ei hic intercessio p onesi mo. Ideo q humilitatis sūt cōmōzarat icipiēs ab iurria sua: vt dignitatē eple sue fa ceret. Sicut ei pcti cā vinci ri obprobriū ē: sic ecōtra pro xpo custodie vincula sustine re maxima glia est. Et ei tpe i custodia erat. Ideo ait pau lus vincit rē. q. cul? misereri debes nō esse cā dolozis: qd eris si miserericors filiū cruci aueris. b Dilecto. Vel di ligibili sicut in greco hī q. f. diligi meret. c Grās ago. Post salutationē de bonis gras agit comēdās fidem r charitatē q iō cōmōzarat: vt memorata bonitas moneat eū ad veniā. d Quā ha. rē. Quia enī i xpm credebat r eū diligebat: r factis crede bat r eos diligebat: r p opa fidei r charitatis xpo seruiē/ bar r sanctis. e Et cōica. rē. Quasi: fidē habes r cha ritatē i xpo r i sancti: ita vt cōicatio fidei tue euidēs fiat .i. vt fides tua cōicas fidei nre vel q alijs ex fide tua cō municas euidēs sit. Et hoc f In agnitōe om. ho. i. chri. tē. i. ita euidēs sit: vt b me rito cognoscat oē bonū eē in te p xpm. i. oim bonoz suffici entia. Vel ita: Demoz sūz tui r gras ago. i. oīonib? ha bit? de hoc. Ad cōicatio f. t. Ad est opatio fidei q seruis xpo r factis. g Euidēs fi at in agnitōe oīs bo. Que est b In xpo iesu. i. cū co gnitione boni eterni: vt illud expectet i pmiū. Hoc ei orat apls vt opatio ei? cū cogni tione fiat bonitatis. i. vt tali mēte operet: vt i futurū ide expectet pmiū iesu xpm: non retributionē tpaliū. i. At/ scera s. i. filij scōz charissi/ mi vl erga te. ppēt? scōz af frigerat? ē qz bonū te p oia i uenerūt. l Obscero te. Pa gnū ē nō d hūili s d sublimi si se ieliat r obsecrat. k Se ner. Seni mag? etar? sicut die debet obseq. m Et mea vi.

B

Paulus vincit. Ad dicit apls qd ē no/ mit dignitat: s; vin ctus qd ē nomē hu militatis: qz nō ipar s orat. Est ei hic intercessio p onesi mo. Ideo q humilitatis sūt cōmōzarat icipiēs ab iurria sua: vt dignitatē eple sue fa ceret. Sicut ei pcti cā vinci ri obprobriū ē: sic ecōtra pro xpo custodie vincula sustine re maxima glia est. Et ei tpe i custodia erat. Ideo ait pau lus vincit rē. q. cul? misereri debes nō esse cā dolozis: qd eris si miserericors filiū cruci aueris. b Dilecto. Vel di ligibili sicut in greco hī q. f. diligi meret. c Grās ago. Post salutationē de bonis gras agit comēdās fidem r charitatē q iō cōmōzarat: vt memorata bonitas moneat eū ad veniā. d Quā ha. rē. Quia enī i xpm credebat r eū diligebat: r factis crede bat r eos diligebat: r p opa fidei r charitatis xpo seruiē/ bar r sanctis. e Et cōica. rē. Quasi: fidē habes r cha ritatē i xpo r i sancti: ita vt cōicatio fidei tue euidēs fiat .i. vt fides tua cōicas fidei nre vel q alijs ex fide tua cō municas euidēs sit. Et hoc f In agnitōe om. ho. i. chri. tē. i. ita euidēs sit: vt b me rito cognoscat oē bonū eē in te p xpm. i. oim bonoz suffici entia. Vel ita: Demoz sūz tui r gras ago. i. oīonib? ha bit? de hoc. Ad cōicatio f. t. Ad est opatio fidei q seruis xpo r factis. g Euidēs fi at in agnitōe oīs bo. Que est b In xpo iesu. i. cū co gnitione boni eterni: vt illud expectet i pmiū. Hoc ei orat apls vt opatio ei? cū cogni tione fiat bonitatis. i. vt tali mēte operet: vt i futurū ide expectet pmiū iesu xpm: non retributionē tpaliū. i. At/ scera s. i. filij scōz charissi/ mi vl erga te. ppēt? scōz af frigerat? ē qz bonū te p oia i uenerūt. l Obscero te. Pa gnū ē nō d hūili s d sublimi si se ieliat r obsecrat. k Se ner. Seni mag? etar? sicut die debet obseq. m Et mea vi.

Obsesimū

onesimum. Explicite Argumē/ tum. Incipit epistola pauli ad philemonem. Capitulum: I

Paulus vincit christi iesu et timotheo frat

Philomoni dilecto ad iutori nro: et apie sorori charissi

me r archippo comilitoni nro: et bis r par a deo patre nro r do/

mino iesu xpo. Grās ago deo meo semp memoriā tui faciens in orationib? meis audiens cha

ritate tua r fidem quā habes in domino iesu et in omnes san/

ctos: vt communicatio fidei tue euidēs fiat i agnitōe oīs opis boni in christo iesu. Euidēz ei magnum habui et consolationē

in charitate tua: quia viscera sanctoruz requieuerūt p̄ te frater: ppter quod multam fiduciā habēs i christo iesu iperadi tibi qd ad rem pertinet: ppter charitatē

magis obsecro cum sis talis vt paulus sener: nunc aut r victus iesu christi: obsecro te pro meo filio quem genui i vinculis onesimo: qui tibi aliquādo inutilis fuit: nunc aut et mihi r tibi vtilis: quem remisi tibi. Tu autē illū vt mea viscera suscipe. Quem ego voluerā mecū detinere: vt p

Postilla venerabilis fratris Nicolai de lyra ad Philemonē incipit: Ca. I

Paul' vincit. Dic incipit epla ad Philemonē: q diuidit i tres ptes. s. i. salutationē r psecutionē ibi: Grās ago. r pclusionē. ibi: Cōfidens. In p̄ia pte ponit p sone salutates. cū dicit: Paul' vincit iesu xpi. i. i. incarcerat? p fide iesu xpi. Dic nō noiat se apostolū qd ē nomē dignitat: s; victū p iesu xpo: qd ē exp̄ssiuū pietatē: eo q intēdebat monere Philemonē ad pietatē erga onesimū: p q scripsit hāc eplam Philemoni: vt parebit psequēdo. b Et ti. fra. bñc adiūgit i salutationē qm erat dilect?. Philemonē: vt sic petito sit mag? exaudibilis: nō solū p reuerentiā Pauli s etiā p amore Am obei. scdō ponit p sone saluta te. cū dicit: c Philemoni di. adiu. nro. i. ope p dicationis. d Et ap. so. ca. Dec vt dicit glo. erat yroz Philemonis. iō ponit eā i salutatione vt inclinet Philemonē ad petitiōis exauditiōnē. e Et ar. cō. nro. i. militia xpi. resisten/ do viriliter aduersarijs fidei: r iste notat ea/ dē rōne q r appia. f At ecclesie. i. congregatio ni fidelū. g Que i do. r. e. nā cū eo plures habitabāt fideles. tertio ponit optata bona. cū dicit: h Grās ago. r. exponat scē in p̄cipio eple pcedēt. i Grās ago. Dic p̄r ponit hu lus eple psecutio: r diuidit in duas ptes. qz p mo Paul' captus. Philemonis beniuolentiā. scdō format suā petitiōnē. ibi: Prop̄ qd. Circa primū dicit: Grās ago deo meo semp: actu vel habitu. vel semp. i. oib? tpbus ad b decēt b? k Memoria tui fa. gras agendo p bonis tuis p̄terit? r dep̄cādo de futuris. l Audiēs cha. tuā r si. i. cōmēdationē tue charita/ tis r fidei a referētib? mihi. m Quā ha. in dño iesu. cui seruis fideliter. n Et i oēs scōs qb? tua bona cōicas misericordis. o At cō. rē. b referēt ad id qd. s. dicit: Memoria tui faci ens. i. oīonib? meis. i. orādo: At cōicatio fidei tue. i. effectū q seruis xpo fidelē r factis ei? mini stras misericorditer. p Euidēs si. p receptio nē p̄mij. q In agni. rē. i. i. clara v̄sio dei in qd ē oē bonū. r In xpo i. e. p xpm iesu tāq p mediatorē nrm. Vel dicit: In xpo iesu: qz bñi refi ciunt iter? i aspectu sue deitāt? r exteri? i aspe ctu ei? hūanitatē. s Euidēz ei. rē. qz bonuz discipuli redūdat i bonū mgrī. t Quia vi. rē. cōsolat? ei fuerat eos xbo r etiā necessaria ministrādo. hāc aut cōmēdationē r cōsiles nō faciebat apls ad adulandū: s vt puocaret ad mal? bonū: qz dicit? laudata creuit. v Prop̄ qd. bñc p̄r aplus format petitiōnē: r scdō re/ mouet excusationē. ibi: Forsitā ei. Circa p̄miz dicit: Prop̄ qd. i. p̄r charitatē de te audita. r Multa si. ha. rē. i. p amore xpi iesu. y Impandi tibi qd ad rem p. i. qd ē decēs et rationabile. z Propter charitatē. inter me r te mutūā. a Magis obsecro. cū sis talis vita et etate. b At paulus sener. ppter qd magis volo vti dep̄catione q imperio. vnde r scribens Timotheo: dicit prima epla. iij. ca. Seniozē ne increpaueris sed obsecra vt patrē. c Hūc aut r vincit iesu xpi. q. d. mea sener? et incarcerationio monere te debent ad acquies cendum mee dep̄cationi: q subdis cū dicit: d Obscero te p meo filio. spirituali. e Quē genui. in fide. f In vinculis ene. ppter qd teneri? ipm diligo. g Qui tibi all qn inutilis fuit. tua tollēdo quādo erat infide lis. h Hūc aut. regeneratus in christo. i Amibi r tibi vtilis. seruendo fideliter et mihi r tibi. k Quē remisi tibi. melioratū. l Tu aut illū vt mea vi. su. i. vt filii meū cha rissimuz ac si fuisset genitus ex meis viscērib? m Quē ego volueram mecū detinere vt pro te. qui filius meus es iam diu.

Mibi